

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Isabel-Clara Simó

La punxa d'en Jap

Joan Antoni Poch

Sedec

La pregunta és com ha sobreviscut la llengua catalana. Les brutals agressions que ha patit, les prohibicions, les persecucions, són interminables. Recordo el llibre d'Ignasi Bea *En cristiano! Policia i guàrdia civil contra la llengua catalana*, que fa posar els pèls de punta. Tanmateix, molts professionals, professors, lingüistes, pedagogs, no han tirat mai la tovallola. Un exemple destacat és el Sedec (Servei d'Ensenyament del Català), que va néixer el 22 de maig del 1978 i que, per tant, estan celebrant el seu cinquantè aniversari. Per cert, el Departament d'Ensenyament el va eliminar el 2006. La feina que ha fet aquesta entitat és exemplar, perquè va ser la base sobre la qual es va construir la immersió lingüística.

La llengua: el millor cohesionador social. Només els analfabets diuen que una llengua pot separar la societat. Tot el contrari. A Barcelona s'han computat unes 300 llengües, totes respectables i totes amb els seus drets. En so-

La llengua: el millor cohesionador social. Només els analfabets diuen que una llengua pot separar la societat

ciologia s'anomena integració social el fet de constituir tots els elements de la societat un sol país, sense que ningú hagi de renunciar als seus orígens i a la seva llengua; i en diuen assimilació al fet d'anorrear els orígens a la força de tothom. El Sedec ha estat un defensor del català, sense agredir cap llengua, cap costum, cap religió, ni fer cap persecució.

Persones com aquestes han salvat la llengua, d'ençà que el primer president del govern espanyol en democràcia, Adolfo Suárez, va dir que "No se puede explicar química cuántica en catalán", cosa que ens va fer pixar de riure, primer perquè no existeix la química quàntica, i segon perquè, sense voler-ho, Suárez declarava que el català és una llengua inferior. Joan Fuster va exclamar: és molt més difícil fer un poema que no una investigació científica des del punt de vista lingüístic.

Saludo amb entusiasme els homes i les dones que van crear i fer possible el Sedec, que d'alguna manera és l'esperit dels catalans. Bravo, amics.

Ombres de Primavera

Imma Merino

Això de Badalona costa de creure

Des del primer cop que la vaig veure, Dolors Sabater em va inspirar simpatia: va ser immediata, fulgurant, com una revelació lluminosa sense cap mena d'ombra. No només en relació amb la seva posició política. També per la franquesa que traspua el seu rostre i, sí, per alguna cosa que no és aliena a la bellesa moral que comuniquen les seves paraules i gestos. Va ser un motiu de celebració que Sabater arribés a l'alcaldia de Badalona i que ho fes a través d'un pacte progressista amb l'objectiu que no continués ocupant el càrrec un polític, Xavier García Albiol, que s'havia proposat "netejar" la ciutat en un sentit clarament racista. L'aliança de diverses forces ho va fer possible, malgrat que, projectant una ombra fosquíssima, García Albiol havia tornat a guanyar les eleccions municipals essent la candidatura àmpliament més votada: va obtenir 10 de 27 regidors possibles amb el doble de vots (més de 30.000) de la segona força, Badalona en Comú, encapçalada per Sabater.

Hi havia, però, una altra ombra a Badalona (la del PSC i, ai, la seva militància) que havia quedat amagada perquè la del PP és molt potent i potser perquè, malgrat tot, encara costa de creure la deriva socialista. El cas és que, tres anys després d'aquell pacte, aquella ombra s'ha fet evident de manera aclaparadora. Els tres regidors del PSC a Badalona no van voler aprovar els pressupostos, i van votar en contra de la qüestió de confiança plantejada en conseqüència per Sabater,

argumentant que l'alcaldessa ha incomplert dos pactes fonamentals: la neutralitat institucional de l'Ajuntament badaloní pel que fa a la qüestió de la independència de Catalunya i el desenvolupament de polítiques socials. Havent-hi proves de les seves mesures en contra de l'exclusió i a favor de l'ajuda als més precaris, costa creure que Sabater hagi abandonat les polítiques socials. Ha pesat, doncs, el fet que no hagi sigut "neutral" davant de la repressió de l'Estat espanyol que, entre altres qüestions, fa que hi hagi presos polítics i exiliats. I és així que el PSC badaloní s'ha deixat temptar per García Albiol (capaç de cedir-los l'alcaldia per fer fora Sabater) i ha consultat la decisió als militants. Han votat 311 de 500 possibles i un 92% han donat suport a Àlex Pastor, avalat per l'inquietant Salvador Illa, per plantejar una moció de censura. Digueu-me innocent, però encara em resulta increïble que uns militants socialistes s'avinguin a pactar amb un diable xenòfob i ultradretà.